

Arrest

nr. 248 169 van 26 januari 2021
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat T. ELLOUZE
Place Verte 13
4000 LIEGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Pakistaanse nationaliteit te zijn, op 28 september 2020 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 31 augustus 2020.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 30 september 2020 met refertenummer X.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 8 december 2020 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 12 januari 2021.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat T. WIBAULT *loco* advocaat T. ELLOUZE en van attaché B. VANDENHAUTE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker die volgens zijn verklaringen België binnenkwam op 8 juni 2018, verklaart er zich op 22 januari 2019 vluchteling.

1.2. Op 31 augustus 2020 werd door de commissaris-generaal een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen die per aangetekend schrijven op 1 september 2020 naar verzoeker werd gestuurd.

Dit is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Pakistaanse nationaliteit te hebben en geboren te zijn in Peshawar toen uw vader daar bij het leger zat. Naderhand ging u permanent wonen bij uw familie langs moederskant, in Jalalpur Jatan, in Gujrat, in de Punjab.

Uw grootoom langs moederskant was politiek actief, en werd hiervoor vermoord. Daarop pikte uw grootvader langs moederskant de draad op en ging ook hij in de politiek, bij de Q-League (Pakistan Muslim League – Quaid e Azam-factie). Vermoedelijk omwille van deze reden kwamen er in 2001 enkele schutters naar de zaak van de familie, waar toen een aantal van uw ooms langs moederskant aanwezig waren. In de shootout die volgde kwam een aanvaller om het leven. Daarop, in 2009, werden leden van uw familie ook aangevallen in een pretpark, maar werden de aanvallers weggejaagd door de politie. Ten slotte in 2010 werd de zaak van de familie nogmaals aangevallen door onbekenden, en kwamen een aantal mensen om. Één van de aanvallers werd naderhand gevat door de politie, in de loop van 2019. Twee van uw ooms langs moederskant kwamen omwille van de incidenten in 2001 en 2010 naar België.

Omwille van de persistente dreiging tegen uw familie besloot uw grootvader dat ook u het land maar beter kon verlaten, wat u in 2018 ook deed. U kwam aan in België op 8 juni 2018, en verzocht hier om internationale bescherming op 22 januari 2019. Ter staving van uw relaas legt u voor: een kopie van een Pakistaans paspoort, van een aantal FIR's, en van documenten omtrent de politieke activiteiten van familieleden van u. U stuurde ook kopieën van uw huidige paspoort na.

Uw ooms, A.H.B. (O.V. nr. 5.452.857) en S.B. (O.V. nr. 7.757.998), verzochten respectievelijk in 2003 en 2013 internationale bescherming in België, en wonen hier nog steeds.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lopen van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Vooreerst kan aangestipt worden dat uw verzoek om internationale bescherming ongegrond lijkt te zijn. Op basis van uw verklaringen kan namelijk besloten worden dat u in Pakistan zelf op bescherming vanwege de Pakistaanse autoriteiten kon rekenen tegen de dreiging waar u gewag van maakt, waardoor het voor u dus niet noodzakelijk is om internationale bescherming te verzoeken. U baseert uw voorgehouden vrees namelijk op een aantal aanvallen tegen uw familie, maar klaarblijkelijk worden deze aanvallen onderzocht door de Pakistaanse politie en is er bijvoorbeeld vorig jaar nog een verdachte opgepakt die betrokken geweest zou zijn bij een incident tien jaar geleden (CGVS p. 9, 10). U laat ook noteren dat de politie de aanvallers bij het tweede incident zou hebben weggejaagd (CGVS p. 7). Als u op bescherming kan rekenen in uw land van herkomst, had u geen directe nood aan internationale bescherming, zelfs als het relaas dat u naar voren brengt voor het overige aannemelijk geweest zou zijn (quod non, zie infra).

Daarenboven dient namelijk ook vastgesteld te worden dat u de door u voorgehouden vrees niet aannemelijk kon maken. U verklaart dat u niet naar Pakistan kan terugkeren omdat u en uw familie langs moederskant een risico lopen omwille van politieke vijandschappen, hoewel u ook aangeeft dat dit later zou kunnen verbeteren en u zou kunnen terugkeren als uw grootvader dit opportuun zou achten (CGVS p. 14). Dat u aangeeft dat u louter op aangeven van uw grootvader zou kunnen terugkeren naar Pakistan, is eigenlijk al een indicatie dat uw vrees maar weinig ernstig lijkt. Maar er zijn substantiëlere redenen die tot ditzelfde besluit leiden.

Er dient in dit kader **ten eerste** vastgesteld te worden dat zelfs als de door u voorgehouden gebeurtenissen als geloofwaardig werden beschouwd, dan nog blijkt uit uw eigen gedrag dat u de dreiging die daaruit zou blijken maar weinig ernstig neemt. U zou *primò* namelijk na het laatste incident, dat plaatsgreep in 2010, nog tot 2018 in Pakistan gebleven zijn, een sterke indicatie dat er geen sprake is van een actuele vrees voor vervolging. Hier op gewezen, geeft u aan dat u eerst nog uw scholing wou volbrengen, wat u ook deed in 2014. Evenwel bleef u hierna ook nog vier jaar lang in Pakistan, waar u ook op gewezen werd (CGVS p. 10), gedurende welke tijd u zelfs een eigen zaak begon (CGVS p. 4), wat geen blijk geeft van het houden van een low profile. Uw verklaring als zou u nog tijd nodig hebben

gehad om uw papieren in orde te brengen, lijkt te worden tegengesproken door de vaststelling dat u reeds in 2014 een paspoort haalde (CGVS p. 4; document 1).

Secundo, nadat u in de zomer van 2018 aankwam in België, draalde u ook nog een half jaar vooraleer u hier om internationale bescherming verzocht, waar u ook op gewezen werd (CGVS p. 12). Nochtans kan van iemand die beweert nood te hebben aan internationale bescherming redelijkerwijze verwacht worden dat hij die nood aanhaalt en internationale bescherming vraagt zodra hij daartoe de kans heeft. U haalt aan dat initieel vreesde gerepatrieerd te worden, en pas later ontdekte dat dit geen risico was gedurende de loop van de procedure. Nochtans zouden uw ooms, bij wie u verbleef, de procedure voor het verkrijgen van internationale bescherming in België reeds doorlopen hebben, waardoor u geacht kan worden voldoende geïnformeerd te zijn geweest, waar u ook op gewezen werd (CGVS p. 12).

Ten tweede valt het op dat u op geen enkel moment gewag maakt van een dreiging of van incidenten tegen u persoonlijk. U verklaart dat u louter bevreesd was dat u geraakt zou kunnen worden in het kader van aanvallen op uw familie langs moederskant (CGVS p. 11, 12), zonder hier een concrete aanwijzing voor te geven. Uw betrokkenheid bij de genoemde incidenten lijkt beperkt tot uw voorgehouden aanwezigheid op de plaats waar een schietpartij plaatsvond, tot uw vertrek tien minuten voor de eigenlijke schietpartij (CGVS p. 8, 9). Persoonlijk werd u nooit aangevallen of bedreigd in het kader van de voorgehouden problemen die uw familie langs moederskant zouden hebben gekend (CGVS p. 12). Dit is een vrees die niet persoonlijk is, en eerder hypothetisch van aard, bovenop het boven vastgestelde gebrek aan actualiteit.

Het risico waarop u zich beroept lijkt dus louter te bestaan uit uw letterlijke fysieke nabijheid bij familieleden die wel een doelwit zouden kunnen zijn van de schimmige belagers. Maar gevraagd of u dan nooit overwoog om apart te gaan wonen van uw familie langs moederskant, antwoordt u dat u nooit onafhankelijk gewoond had en ook niet denkt dat te kunnen (CGVS p. 11). Dit is maar weinig ernstig te nemen. Als u werkelijk voor uw leven vreest omwille van de problemen van uw familie langs moederskant, en daardoor recentelijk helemaal naar België dacht te moeten reizen, kan verwacht worden dat u toch minstens eens zou proberen om in Pakistan zelf apart van uw familie langs moederskant te gaan wonen, geen onmogelijke opdracht voor een gezonde jongeman van beroepsleeftijd. Zelfs op afstand zouden uw familieleden u zo nodig financieel kunnen ondersteunen, zonder dat u nog het risico zou lopen om collateral damage te worden. Dat u dit zelfs niet overwogen hebt, is een indicatie dat er eigenlijk geen sprake is van een ernstige vrees in uwer hoofde.

Ten derde dient ook vastgesteld te worden dat, hoewel u verklaart omwille van de genoemde incidenten te vrezen voor vervolging in Pakistan, u maar erg weinig lijkt te weten over deze incidenten, en de zaken die u verklaart soms ook niet in overeenstemming zijn met de documenten omtrent de incidenten die u voorlegde, met uw eerdere verklaringen, en met verklaringen die u ooms die in België wonen hierover aflegden. Primo valt het op dat uw verklaringen voor de DVZ over de drie incidenten uitblinken in vaagheid. Uit niets valt op te maken dat er sprake was van drie incidenten, dat er bij het eerste en het laatste incident doden vielen, dat uw eigen familieleden vervolgd en vervolgens werden vrijgesproken naar aanleiding van de incidenten, of dat uw ooms nu in België betrokken waren bij deze incidenten. Het enige dat gedestilleerd kan worden uit wat u toen zei, is dat er een incident was in 2010, dat er een oom van u betrokken was, en dat het mogelijk iets met politiek te maken had (vragenlijst CGVS dd. 4 februari 2020, afdeling 3.5.).

Secundo spreekt u zichzelf ook tegen wanneer u voor de DVZ initieel verklaarde dat “zelfs de politie heeft de daders niet kunnen vatten” (vragenlijst CGVS dd. 4 februari 2020, afdeling 3.4.), terwijl u voor het CGVS dan weer aangeeft dat er vorig jaar nog een dader van het laatste incident werd gevat (CGVS p. 9, 10).

Tertio valt het op dat de verklaringen die u aflegde op verschillende punten verschillen van hetgeen genoteerd in de (vertalingen van) first information reports (FIR's) die u voorlegde. Volgens deze documenten zouden uw ooms en hun medewerkers de agressors geweest zijn in het eerste incident, en het slachtoffer een omstaander, terwijl u verklaarde dat het slachtoffer een aanvaller was, en uw ooms zich hooguit probeerden verdedigen. Wat betreft het tweede incident, stelde de FIR dat het ging om een schietpartij tussen de groep van uw familie en een andere groep, terwijl u verklaarde dat het ging om een schietpartij tussen daders en de politie. Ten slotte betreffende het derde incident, werd dit in de FIR omschreven als een wraakactie voor de vrijpraak van uw oom voor de dood van de persoon in het eerste incident. Ook het motief van het eerste incident zou een persoonlijke vete geweest zijn. U omschrijft dan weer het motief voor elk incident als politiek (document 2; CGVS p. 5-10). Gewezen op deze tegenstrijdigheden, kan u enkel aanhalen dat het zou gaan om FIR's op basis van verklaringen van personen die tegen uw familie waren (CGVS p. 12). Het is merkwaardig te noemen dat u van al deze incidenten en de bijhorende procedures enkel een aantal FIR's zou kunnen presenteren waar uw familie zo slecht uitkomt, ondanks bijvoorbeeld de voorgehouden vrijpraak waarnaar supra verwezen.

Quarto lijkt u ondanks uw geregelde verwijzingen naar politiek als motief voor de aanvallen, maar weinig te weten over de politieke achtergrond van uw familieleden. U kan enkel zeggen dat uw grootvader voor

de Q-league opkomt, zonder te kunnen zeggen waar dat voor staat, of welke ideologie of belangengroepen of bevolkingsgroepen, etc. ze vertegenwoordigen (CGSV p. 13). Ook wie hun politieke vijanden zijn lijkt u niet te weten, en u noemt zonder meer enkele andere partijen (PTI, N-league) (CGVS p. 13).

Quinto dient ook gewezen te worden op de verklaringen van uw ooms in België in hun eigen verzoeken om internationale bescherming. Zelf verklaart u dat uw ene oom A. naar België kwam in navolging van een voorgehouden moord op uw grootoom en het daaropvolgende incident in 2001 (CGVS p. 5, 6). Nochtans verklaarde A. zelf dat hij Pakistan verlaten had omwille van afpersing door religieuze extremisten en een legermajoor (documenten toegevoegd aan het dossier), waar u ook op gewezen werd (CGVS p. 10). Uw oom S. verklaarde dan weer dat de incidenten waar de familie bij betrokken was, kaderden in een persoonlijke vete en daaropvolgende wraakacties die begonnen met een zakelijk/geldconflict, zonder te verwijzen naar politieke elementen. Tevens verklaarde hij dat het een andere oom was, S.A., die bij het eerste incident de dodelijke schoten loste, niet een medewerker, en dat het de groep van uw ooms was die de agressor waren ("Hij dreigde tegen broers dat hij hem ging vermoorden en broer dacht: voor hij ons kan vermoorden doe ik het. Hij nam zijn pistool en heeft hem vermoord"; documenten toegevoegd aan het dossier). Dat uw verklaringen zodanig afwijken van deze van de personen die persoonlijk betrokken zouden zijn geweest bij de incidenten ondermijnt de geloofwaardigheid van hetgeen u verklaart volledig.

Ten slotte dient nog aangestipt te worden dat het er alle schijn van heeft dat de werkelijke reden dat u naar België kwam, te maken had met uw socio-economische omstandigheden. U gaf aan dat uw beroepsactiviteit voor uw vertrek er uit bestond dat u een videogame-hal uitbaatte, maar dat u concurrentie kreeg en uw zaak daardoor niet goed draaide. U hebt ze dan maar geliquideerd (CGVS p. 4). Later haalt u aan dat u naar België kwam omdat u thuis niet kon werken, maar in België voor uw oom kon beginnen, die net volk zocht in de winkel (CGVS p. 14). Dit lijkt het vermoeden eerder in het gehoor aangehaald dat u om economische redenen betrokken bent te bevestigen (CGVS p. 11). Het spreekt voor zich dat degelijke economische motieven geen grond kunnen zijn voor het verwerven van internationale bescherming.

Al deze elementen samen leiden de conclusie dat u er niet in slaagde om aannemelijk te maken dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in de vluchtelingrechtelijke zin, of dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op het lijden van ernstige schade in de zin van art. 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De documenten die u voorlegde ter staving van uw asielrelaas zijn niet van die aard dat ze bovenstaande appreciatie in positieve zin kunnen doen ombuigen. Waar van toepassing is de weerslag van de door u aangehaalde documenten op de aannemelijkheid van uw relaas reeds besproken. Documenten hebben bovendien enkel een ondersteunende werking, en ze kunnen niet de geloofwaardigheid van ongeloofwaardige verklaringen herstellen. Uit informatie toegevoegd aan het dossier blijkt trouwens dat documenten in Pakistan eenvoudig te verkrijgen zijn, hetzij via corruptie of door ze na te laten maken, te meer omdat de documenten die u voorlegt slechts kopieën betreffen, steeds onderhevig aan het nodige knip-en plakwerk.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomende geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie **EASO Country of Origin Information Report : Pakistan Security Situation van oktober 2019**, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/easo_pakistan_security_situation_report_20191030.pdf) dat het gros van het geweld dat in Pakistan plaatsvindt kan toegeschreven worden aan de terreurorganisaties die in het land actief zijn. De terreuraanslagen die in Pakistan plaatsvinden zijn evenwel doorgaans doelgericht van aard, waarbij voornamelijk leden van de veiligheidsdiensten en het leger, leden van religieuze minderheden en politici geviséerd worden. De aard van het gebruikte geweld zorgt er echter voor dat er soms ook willekeurige slachtoffers vallen. Daarnaast vinden er in Pakistan soms grootschalige aanslagen plaats die als doel hebben om een maximaal aantal slachtoffers te maken binnen een bepaalde gemeenschap. Doorgaans vormen religieuze minderheden, en dan vooral de sjiitische moslims, hierbij het doelwit. Dergelijke aanslagen zijn echter eerder uitzondering dan regel.

Uit de informatie waarover het CGVS beschikt blijkt duidelijk dat de veiligheidssituatie in geheel Pakistan de voorbije jaren sterk verbeterd is en deze trend zich in het voorbije jaar heeft verder gezet. Zo is er sprake van een duidelijke daling in het aantal terroristische aanslagen, alsook een vermindering van het aantal sektarisch geïnspireerde veiligheidsincidenten. Ook het aantal te betreuren burgerdoden en

gewonden is in geheel Pakistan sterk gedaald. Uit dezelfde informatie blijkt echter ook dat de veiligheidssituatie in bepaalde Pakistaanse regio's op heden problematisch blijft. Het noordwesten van Pakistan wordt nog steeds geteisterd door opflakkerend geweld, gepleegd door zowel militanten als regeringstroepen. Uit dezelfde informatie blijkt echter dat het hier om een uiterst lokaal conflict gaat, dat zich hoofdzakelijk afspeelt in de grensregio tussen Pakistan en Afghanistan, meer bepaald in de tribale districten in Khyber-Pakhtunkwa (KP) (de voormalige FATA). Deze districten werden in mei 2018 aan Khyber-Pakhtunkwa toegevoegd en vormen sindsdien administratief deel van de provincie. In bepaalde van deze districten, meer specifiek Noord- en Zuid-Waziristan, is de veiligheidssituatie precair en zal aan verzoekers afkomstig uit deze regio de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 § 2 c van de Vreemdelingenwet worden toegekend op basis van de algemene toestand in hun regio; dit indien zij hun reële herkomst uit deze regio en hun achtergrond aannemelijk maken en voor zover blijkt dat er geen reëel intern vluchtalternatief bestaat. Hoewel de situatie in de overige delen van KP en de provincies Punjab, Sindh, Balochistan en in Pakistan controlled Kashmir (PcK) verontrustend en zorgwekkend kan voorkomen, is de omvang en de intensiteit van het geweld er beduidend lager dan in het noordwesten van Pakistan.

Daar het geweldsniveau en de impact van het geweld in Pakistan regionaal erg verschillend te zijn, dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Pakistan, dient in casu de veiligheidssituatie in de provincie Punjab te worden beoordeeld.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweld in de provincie Punjab de vorm aanneemt van terroristische aanslagen, sektarisch geweld, etno-politiek en electoraal geweld, en crimineel geweld. De provincie Punjab wordt beschouwd als het politieke en economische centrum van Pakistan. De dalende trend van de voorbije jaren wat het aantal terroristische aanslagen, targeted killings en burgerslachtoffers betreft wordt verder gezet in de rapporteringsperiode, waarbij vooral een grote daling in het aantal terreuraanslagen kan worden vastgesteld. Ten opzichte van 2017 is er sprake van een grote vermindering in het aantal slachtoffers in Punjab, waarbij slechts een beperkt aantal burgerslachtoffers in de provincie wordt gerapporteerd. UN OCHA maakt geen melding van een uitwaartse ontheemding uit Lahore of uit andere districten in de provincie Punjab.

Er dient aldus geconcludeerd te worden dat, hoewel er zich in de provincie Punjab incidenten voordoen, er geen gewag kan worden gemaakt van een situatie van "open combat" of van hevige en voortdurende of onderbroken gevechten, noch kan gesteld worden dat de mate van willekeurig geweld in de provincie Punjab dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Aldus rijst de vraag of u persoonlijke omstandigheden kan invoeren die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in de provincie Punjab in uw hoofde dermate verhogen dat er moet aangenomen dat u bij een terugkeer naar de provincie Punjab een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of persoon.

U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Punjab. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekschrift

In wat zich aandient als een eerste en enig middel beroept verzoeker zich op de schending van artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en van artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet).

Verzoeker betwist de motieven van de bestreden beslissing en besluit dat zijn vluchtrelaas wel degelijk geloofwaardig is.

Verzoeker vraagt in hoofddorde om hem als vluchteling te erkennen, in ondergeschikte orde om hem de subsidiaire beschermingsstatus te verlenen en in uiterst ondergeschikte orde om de bestreden beslissing te vernietigen en terug te sturen naar het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen voor verder onderzoek.

2.2. Stukken

Verzoeker voegt bij zijn verzoekschrift zijn identiteitsdocumenten (stuk 2) en de documenten die hij tevens reeds aan het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen voorlegde (stukken 3 en 4).

Per drager brengt verweerder op 5 januari 2021 de aanvullende nota COI Focus *“EASO Country of Origin Information Report: Pakistan – Security situation”* van oktober 2020 bij.

2.3. Beoordeling

2.3.1. Bevoegdheid

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.3.2. Vluchtelingenstatus

Verzoeker voert aan dat zijn familie meermaals werd bedreigd in het kader van de politieke activiteiten van zijn grootvader. In de bestreden beslissing wordt verzoeker de vluchtelingenstatus geweigerd omdat (i) uit zijn verklaringen blijkt dat hij kan rekenen op de bescherming van de Pakistaanse autoriteiten; (ii) hij aangeeft dat hij in de toekomst zou kunnen terugkeren indien de situatie zou verbeteren, hetgeen de ernst van zijn voorgehouden problemen ondermijnt; (iii) hij na het laatste incident in 2010 nog tot 2018 in Pakistan bleef wonen, temeer daar hij na zijn aankomst in België op 8 juni 2018 pas op 22 januari 2019 een verzoek om internationale bescherming indiende; (iv) hij geen melding maakt van een persoonlijke bedreiging doch enkel van een bedreiging ten aanzien van zijn familieleden, terwijl hij nooit een poging ondernam om apart van zijn familieleden te gaan wonen teneinde aan de voorgehouden bedreigingen te ontsnappen; (v) hij vage en tegenstrijdige verklaringen aflegt over de precieze bedreigingen die ten aanzien van zijn familieleden werden geuit; (vi) zijn verklaringen over de bedreigingen ten aanzien van zijn familieleden niet overeenstemmen met de inhoud van de door hem voorgelegde *First Information Reports* (hierna: FIR's); (vii) zijn kennis van de politieke activiteiten van zijn familieleden gebrekkig is; (viii) zijn verklaringen over de bedreigingen ten aanzien van zijn familieleden niet overeenstemmen met de verklaringen van zijn in België verblijvende ooms; (ix) uit zijn verklaringen kan worden afgeleid dat hij omwille van economische motieven zijn land van herkomst verliet; en (x) de (overige) door hem voorgelegde documenten (zie map 'Documenten' in het administratief dossier) de voorgaande vaststellingen niet in positieve zin kunnen ombuigen.

De Raad stelt vast dat verzoeker in zijn verzoekschrift niet verder komt dan te stellen als volgt:

“7. Het bestreden besluit moet worden vernietigd zolang het geen rekening houdt met de werkelijke situatie van verzoeker. Het is niet gebaseerd op exacte gronden die in feite relevant en wettelijk toelaatbaar zijn.

Volgens de bovengenoemde wet, moet elke administratieve beslissing gebaseerd zijn op juridische en feitelijke redenen die eraan voorafgaan, uitlokken en rechtvaardigen:

« Art. 2. De bestuurshandelingen van de besturen bedoeld in artikel 1 moeten uitdrukkelijk worden gemotiveerd.

Art. 3. De opgelegde motivering moet in de akte de juridische en feitelijke overwegingen vermelden die aan de beslissing ten grondslag liggen. Zij moet afdoende zijn. »

De formele motivering moet in het bijzonder "voldoende" zijn :

« L 'exigence d'adéquation impose, en principe, une motivation plus étayée si la compétence de l'autorité est discrétionnaire que si la compétence est liée ;

Même dans le cadre de l'exercice d'une compétence discrétionnaire, le Conseil d'Etat a toutefois précisé que « (...) le fait qu 'une motivation soit 'courte ' est sans pertinence pour juger de la légalité d'une décision au regard des exigences de la loi du 29 juillet 1991 (...)».

La motivation formelle exclut les formules creuses, stéréotypées ou passepartout.

Très logiquement, la jurisprudence du Conseil d'Etat considère qu'il ne s'agit pas d'une motivation « adéquate ».

[...]

La motivation formelle ne saurait être contradictoire ou incomplète.

[...]

La motivation formelle doit, enfin, contenir les considérations, non seulement de fait, mais aussi de droit, qui servent de fondement à ta décision. »

8. In casu licht de CGRA niet toe waarom zij geen rekening houdt met de volgende elementen:

- Politie incident rapport van 2001 ;
- Politie incident rapport van 2009 ;
- Politie incident rapport van 2010 ;
- Certificate of the Municipal Committee

Deze elementen bevestigen de beweringen van de verzoeker.

Met betrekking tot de geloofwaardigheid van het verhaal van de eiser, moet eraan worden herinnerd dat in de Asylum Evidence Note van de UNHCR staat dat :

« As regards supportive evidence, where there is corroborative evidence supporting the statements of the applicant, this would reinforce the veracity of the statement made. On the other hand, given the special situation of asylum seekers, they should not be required to produce all necessary evidence. In particular, it should be recognized that, often, asylum-seekers would have fled without their personal documents.

In assessing the overall credibility of the applicant's claim, the adjudicator should take into account such factors as the reasonableness of the facts alleged, the overall consistency and coherence of the applicant's story, corroborative evidence adduced by the applicant in support of his/her statements, consistency with common knowledge or generally known facts, and the known situation in the country of origin. Credibility is established where the applicant has presented a claim which is coherent and plausible, not contradicting generally known facts, and therefore is, on balance, capable of being believed.

The term "benefit of the doubt" is used in the context of standard of proof relating to the factual assertions made by the applicant. Given that in refugee claims, there is no necessity for the applicant to prove all facts to such a standard that the adjudicator is fully convinced that all factual assertions are true, there would normally be an element of doubt in the mind of the adjudicator as regards the facts asserted by the applicant. Where the adjudicator considers that the applicant's story is on the whole coherent and plausible, any element of doubt should not prejudice the applicant's claim; that is, the applicant should be given the "benefit of the doubt»

Het Europese Hof voor de Rechten van de Mens heeft ook verklaard dat : « [...] eu égard à la situation particulière dans laquelle se trouvent souvent les demandeurs d'asile, il est fréquemment nécessaire de leur accorder le bénéfice du doute lorsque Ton apprécie la crédibilité de leurs déclarations et des documents à l'appui de celles-ci»³.

9. Daarom zal het lezen van deze elementen u ervan overtuigen dat ze waarschijnlijk het asielverhaal van de verzoeker geloofwaardig maken en al het bewijs leveren dat nuttig is om het aan te tonen.

Bijgevolg heeft CGVS het verzoek niet serieus onderzocht in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 en heeft hij in feite een kennelijke beoordelingsfout gemaakt in analyse van het specifieke geval.

De beslissing moet daarom worden hervormd of op zijn minst nietig worden verklaard."

De Raad wijst erop dat de door verzoeker voorgelegde FIR's (zie map 'Documenten' in het administratief dossier en verzoekschrift, stuk 3) wel degelijk in de motieven van de bestreden beslissing werden opgenomen:

"Tertio valt het op dat de verklaringen die u aflegde op verschillende punten verschillen van hetgeen genoteerd in de (vertalingen van) first information reports (FIR's) die u voorlegde. Volgens deze documenten zouden uw ooms en hun medewerkers de agressors geweest zijn in het eerste incident, en het slachtoffer een omstaander, terwijl u verklaarde dat het slachtoffer een aanvallende was, en uw ooms zich hooguit probeerden verdedigen. Wat betreft het tweede incident, stelde de FIR dat het ging om een schietpartij tussen de groep van uw familie en een andere groep, terwijl u verklaarde dat het ging om

een schietpartij tussen daders en de politie. Ten slotte betreffende het derde incident, werd dit in de FIR omschreven als een wraakactie voor de vrijpraak van uw oom voor de dood van de persoon in het eerste incident. Ook het motief van het eerste incident zou een persoonlijke vete geweest zijn. U omschrijft dan weer het motief voor elk incident als politiek (document 2; CGVS p. 5-10). Gewezen op deze tegenstrijdigheden, kan u enkel aanhalen dat het zou gaan om FIR's op basis van verklaringen van personen die tegen uw familie waren (CGVS p. 12). Het is merkwaardig te noemen dat u van al deze incidenten en de bijhorende procedures enkel een aantal FIR's zou kunnen presenteren waar uw familie zo slecht uitkomt, ondanks bijvoorbeeld de voorgehouden vrijpraak waarnaar supra verwezen."

Het louter ontkennen dat met deze FIR's rekening werd gehouden, werpt bezwaarlijk een ander licht op deze pertinente motivering. Het certificaat (zie map 'Documenten' in het administratief dossier en verzoekschrift, stuk 4) bevat geen enkele informatie met betrekking tot de voorgehouden bedreigingen ten aanzien van verzoekers familieleden. In de bestreden beslissing wordt er bovendien terecht op gewezen dat de door verzoeker voorgelegde documenten alle kopieën betreffen die wegens de manipuleerbaarheid ervan door middel van allerhande knip- en plakwerk bewijswaarde ontberen. Wat betreft verzoekers identiteitsdocumenten (verzoekschrift, stuk 2) dient erop gewezen dat verzoekers identiteit en nationaliteit heden niet in twijfel worden getrokken, doch voor het overige bevatten deze documenten geen enkel element dat het door verzoeker aangehaalde vluchtrelaas zou kunnen staven. Waar verzoeker verwijst naar een nota van UNHCR betreffende het bewijs in asielzaken, dient erop gewezen dat, hoewel hij waardevolle aanwijzingen bevat voor het vaststellen van de vluchtelingenstatus overeenkomstig artikel 1 van het Verdrag van Genève, deze nota geen afdwingbare rechtsregels bevat.

Voor het overige komt verzoeker in zijn verzoekschrift niet verder dan het herhalen van en volharden in zijn eerdere verklaringen en het tegenspreken van de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal, zonder evenwel de voormelde motieven uit de bestreden beslissing *in concreto* te trachten te weerleggen. Deze motieven vinden steun in het administratief dossier, zijn pertinent en correct en worden door de Raad in hun geheel overgenomen en tot de zijne gemaakt.

Gelet op het voorgaande dient vastgesteld dat verzoekers vluchtrelaas niet voldoet aan de voorwaarden van artikel 48/6, § 1, 4 en 5 van de Vreemdelingenwet.

Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.3.3. Subsidiaire beschermingsstatus

Uit hetgeen voorafgaat is gebleken dat aan verzoekers vluchtrelaas, waarop hij zich eveneens beroept teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te verwerven, geen geloof kan worden gehecht. De Raad meent derhalve dat verzoeker dan ook niet langer kan steunen op de elementen aan de basis van dat relaas teneinde aannemelijk te maken een reëel risico te lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige vluchtrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Met betrekking tot artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet motiveert de commissaris-generaal in de bestreden beslissing terecht als volgt:

*"Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie **EASO Country of Origin Information Report : Pakistan Security Situation van oktober 2019**, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/easo_pakistan_security_situation_report_20191030.pdf) dat het gros van het geweld dat in Pakistan plaatsvindt kan toegeschreven worden aan de terreurorganisaties die in het land actief zijn. De terreuraanslagen die in Pakistan plaatsvinden zijn evenwel doorgaans doelgericht van aard, waarbij voornamelijk leden van de veiligheidsdiensten en het leger, leden van religieuze minderheden en politici geviséerd worden. De aard van het gebruikte geweld zorgt er echter voor dat er soms ook willekeurige slachtoffers vallen. Daarnaast vinden er in Pakistan soms grootschalige aanslagen plaats die als doel hebben om een maximaal aantal slachtoffers te maken binnen een bepaalde gemeenschap. Doorgaans vormen religieuze minderheden, en dan vooral de sjiitische moslims, hierbij het doelwit. Dergelijke aanslagen zijn echter eerder uitzondering dan regel.*

Uit de informatie waarover het CGVS beschikt blijkt duidelijk dat de veiligheidssituatie in geheel Pakistan de voorbije jaren sterk verbeterd is en deze trend zich in het voorbije jaar heeft verder gezet. Zo is er sprake van een duidelijke daling in het aantal terroristische aanslagen, alsook een vermindering van het aantal sektarisch geïnspireerde veiligheidsincidenten. Ook het aantal te betreuren burgerdoden en gewonden is in geheel Pakistan sterk gedaald. Uit dezelfde informatie blijkt echter ook dat de veiligheidssituatie in bepaalde Pakistaanse regio's op heden problematisch blijft. Het noordwesten van Pakistan wordt nog steeds geteisterd door opflakkerend geweld, gepleegd door zowel militanten als regeringstroepen. Uit dezelfde informatie blijkt echter dat het hier om een uiterst lokaal conflict gaat, dat zich hoofdzakelijk afspeelt in de grensregio tussen Pakistan en Afghanistan, meer bepaald in de tribale districten in Khyber-Pakhtunkwa (KP) (de voormalige FATA). Deze districten werden in mei 2018 aan Khyber-Pakhtunkwa toegevoegd en vormen sindsdien administratief deel van de provincie. In bepaalde van deze districten, meer specifiek Noord- en Zuid-Waziristan, is de veiligheidssituatie precair en zal aan verzoekers afkomstig uit deze regio de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 § 2 c van de Vreemdelingenwet worden toegekend op basis van de algemene toestand in hun regio; dit indien zij hun reële herkomst uit deze regio en hun achtergrond aannemelijk maken en voor zover blijkt dat er geen reëel intern vluchtalternatief bestaat. Hoewel de situatie in de overige delen van KP en de provincies Punjab, Sindh, Balochistan en in Pakistan controlled Kashmir (PcK) verontrustend en zorgwekkend kan voorkomen, is de omvang en de intensiteit van het geweld er beduidend lager dan in het noordwesten van Pakistan.

Daar het geweldsniveau en de impact van het geweld in Pakistan regionaal erg verschillend te zijn, dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Pakistan, dient in casu de veiligheidssituatie in de provincie Punjab te worden beoordeeld.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweld in de provincie Punjab de vorm aanneemt van terroristische aanslagen, sektarisch geweld, etno-politiek en electoraal geweld, en crimineel geweld. De provincie Punjab wordt beschouwd als het politieke en economische centrum van Pakistan. De dalende trend van de voorbije jaren wat het aantal terroristische aanslagen, targeted killings en burgerslachtoffers betreft wordt verder gezet in de rapporteringsperiode, waarbij vooral een grote daling in het aantal terreuraanslagen kan worden vastgesteld. Ten opzichte van 2017 is er sprake van een grote vermindering in het aantal slachtoffers in Punjab, waarbij slechts een beperkt aantal burgerslachtoffers in de provincie wordt gerapporteerd. UN OCHA maakt geen melding van een uitwaartse ontheemding uit Lahore of uit andere districten in de provincie Punjab.

Er dient aldus geconcludeerd te worden dat, hoewel er zich in de provincie Punjab incidenten voordoen, er geen gewag kan worden gemaakt van een situatie van "open combat" of van hevige en voortdurende of onderbroken gevechten, noch kan gesteld worden dat de mate van willekeurig geweld in de provincie Punjab dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Aldus rijst de vraag of u persoonlijke omstandigheden kan invoeren die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in de provincie Punjab in uw hoofde dermate verhogen dat er moet aangenomen dat u bij een terugkeer naar de provincie Punjab een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of persoon.

U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Punjab. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld."

In zijn verzoekschrift voert verzoeker dienaangaande geen enkel concreet en inhoudelijk verweer. Aldus blijft deze motivering onverminderd overeind en wordt zij door de Raad overgenomen en tot de zijne gemaakt.

De door verweerder bijgebrachte aanvullende nota van 5 januari 2021 die een update van de veiligheidssituatie in Pakistan omvat, stelt met betrekking tot de situatie in de provincie Punjab als volgt vast: "(...) Uit dezelfde informatie blijkt dat het geweld in de provincie Punjab hoofdzakelijk doelgericht van aard is en de vorm aanneemt van sektarisch geweld, etno-politiek geweld, terroristische aanslagen en crimineel geweld. Verder wordt melding gemaakt van veiligheidsoperaties van de CTD van Punjab gericht tegen militanten, waarbij diverse (vermoedelijke) leden van TTP, Hizbul Aharar (HuA), LeJ en ISKP gearresteerd of gedood werden. Het gros van de in Punjab geregistreerde incidenten vond plaats in Lahore, de provinciale hoofdstad van Punjab en de tweede grootste stad van het land (...)" Verzoeker

brengt ter terechtzitting geen informatie aan waaruit blijkt dat de informatie van de commissaris-generaal niet correct of niet langer actueel zou zijn.

Bijgevolg maakt verzoeker niet aannemelijk dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.3.4. Verzoeker vraagt *in fine* van zijn verzoekschrift de bestreden beslissing te vernietigen. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Het ontbreekt de Raad immers niet aan essentiële elementen om te komen tot de in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 1° van de Vreemdelingenwet bedoelde bevestiging of hervorming.

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 3

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zesentwintig januari tweeduizend eenentwintig door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

A. VAN ISACKER